

Панијум — број пет

Разбојници твога народа: уздизање и пад Рима у пророштву

Jeff Pippenger

2025-03-05

Књига пророка Данила развија изузетан пророчки наратив, уткивајући начело понављања и проширивања које се провлачи кроз његова виђења, од металног кипа у 2. поглављу до сложених царских сукоба у 11. поглављу. Унутар тог оквира појављује се снажан доказ: битка код Аксијума 31. године пре Христа, која је довела до пада Египта 30. године пре Христа, стоји као пресудно испуњење Данила 11:25, 26, означавајући свитање 360-годишње превласти паганског Рима.

Данило 11 почиње успоном и падом царстава након смрти Александра Великог 323. пре Хр. Ипак, у 14. стиху долази до преокрета. Око 200. пре Хр, док се Антиох III (Велики) припремао за битку код Панијума против детета-цара Птоломеја V, Рим је интервенисао, не као пуки посматрач, него као „разбојници твога народа“. Забринут да обезбеди египатско снабдевање житом усред хеленистичких превирања, Рим је испољио свој утицај током Другог македонског рата (200–197. пре Хр), постављајући позорницу за своју пророчку улогу.

Римска превласт над Јеврејима

Премотавајући унапред до 63. године пре н. е., 16. стих налази испуњење када Помпеј заузима Јерусалим, улази у Светињу над светињама и успоставља римску власт над „красном земљом“. Одатле, стихови 17–22 прате низ римских личности: Помпејеве источне походе, освајања Јулија Цезара и његово убиство 44. године пре н. е., порезима обележену владавину цара Августа (забележену у Луки 2:1), која се завршила 14. године н. е., и Тиберија, под чијом је управом Христос био распет 31. године н. е., када је „кнез завета“ био сломљен. Пророчка линија од Помпеја у Јерусалиму до Тита у Јерусалиму 70. године н. е. излаже ток римске надмоћи над Божјим народом.

Почевши од римског генерала који је оскврнуо храм, па до завршетка када је римски генерал разорио храм, пружа се потпис Алфе и Омеге. Започевши оскврњењем, а завршивши разорењем, историјска линија такође садржи оскврњење и разорење Онога који је за Себе рекао: „Развалите овај храм и за три дана ћу га подигнути.“ Истина је сачињена од првог, тринаестог и последњег слова јеврејског алфабета, а линија која почиње с Помпејем и завршава се с Титом укључује средишње разорење храма које је представљено средиштем трију крстова, подигнутих тачно усред седмице када је Христос дошао да потврди завет. Стихови шеснаести до двадесет други представљају пророчку линију која носи потпис истине. Постоји неколицина важних пророчких линија у оквиру историје коју стихови представљају, али основна тема те линије јесте превласт Рима над Јеврејима.

Савези и уговори

Стих 23 „понавља и проширује“ враћајући се на 161–158. годину пре Христа, када су Јевреји под Јудом Макавејем склопили савез са Римом (1. Макавејцима 8). Ово истиче јединствену стратегију Рима у изградњи царства — освајање посредством уговора и савеза, метод различит од његових претходника. Стих 24 закључује ову фазу, напомињући да ће Рим „смишљати своје замисли против тврђава, и то за неко време.“

И после савеза склопљеног с њим поступаће преварно; јер ће се подићи и оснажити с малим народом. Ући ће мирно чак и у најплоднија места покрајине; и учиниће оно што нису учинили његови оци, нити оци његових отаца; раздељиваће међу њима плен, грабеж и богатство; да, смишљаће своје намере против тврђава, али само до времена. Данило 11:23, 24.

За време

Реч преведена као „против“ може се разумети као реч „из“. Рим износи своје намере „из“ [тј. из Рима]. Реч „из“ у стиху указује на град Рим, политичко и војно срце царства, као на полазиште његових стратегија. „Време“ је, у пророчком смислу, 360 година, које почињу када Египат пада 30. године пре Христа после Акцијума, а завршавају се 330. године, када Константин напушта Рим ради Константинопоља.

Стихови 25 и 26 усредсређују се на сам Акцијум.

И подићи ће своју силу и своју храброст на цара јужнога с великом војском; и цар јужни подићи ће се на бој с војском врло великом и силном; али се неће одржати, јер ће ковати замисли против њега. И они који једу од дела јела његова уништиће га, и војска ће се његова разлити; и многи ће пасти побијени. Данило 11:25, 26.

Године 31. пре н. е., Октавијан је, представљајући Рим као „cara severa“, покренуо своје снаге против Клеопатриног Египта, „cara juga“, у монументалном поморском sukobу. Антонијева и Клеопатрина „врло велика и моћна војска“ покoleбала се, savладана strateшким „spletkama“ (Agripinim taktikama) и izdajama — otpаданјем Антонијевих saveznika и Клеопатриним povлачењем usred bitke. До 30. године пре н. е., Египат је постао римска провинција, чиме је започела neosporena vlast paganskog Rима. Овај raspon од 360 година, од 30. године пре н. е. до 330. године, podudara се s римском vrhovном влашћу usredsređenом u његовом prvобитном упоришту, sve док Konstantinovo premeштанје nije „oborilo“ то упориште, као што је проречено u Danilu 8:11.

Да, уздиже се чак до Кнеза војске, и од њега би укинута свагдашња жртва, и место његове светиње би оборено. Данило 8:11.

Када је Константин заменио град Рим градом Константинопољем, оставио је у граду Риму празнину власти, отворену да папска црква преузме седиште власти које је представљао град Рим. Тај чин је испунио други стих тринаестог поглавља Откривења.

И звер коју видех беше као леопард, и ноге јој беху као ноге медведове, а уста њезина као уста лавља; и аждаја јој даде силу своју, и престо свој, и велику власт. Откривење 13:2.

У 8. поглављу Данила, две различите јеврејске речи, обе преведене као „светилиште“, разликују повест о светилишту у књизи пророка Данила. Књига пророка Данила представља ратовање између Христа и Сотоне, како је приказано у земаљским представницима Христа и Сотоне. Вавилон, Сотонин земаљски представник, осваја Јерусалим на почетку Данила, а Јерусалим осваја Вавилон у четрдесет петом стиху једанаестог поглавља. Царства представљена градом Јерусалимом и градом Вавилоном јесу „светилишта снаге“. Градови Вавилон и Јерусалим оба су светилишта снаге, и оба имају своје сопствене храмове унутар града. Храм Пантеон налази се у граду Риму, а храм у Јерусалиму јесте његов пандан у пророчком наративу. Вавилон и град Рим јесу кривотворине Јерусалима.

У Данилу 8, две јеврејске речи су „miqdash“ у 11. стиху, где мали рог (пагански Рим) обара „место своје светиње“ (град Рим), када се Константин сели 330. године. Друга реч је „qodesh“ у стиховима 13, 14, где Божје светилиште очекује очишћење после 2300 дана. Иако се обе речи преводе као светилиште, „miqdash“ може представљати или Божју тврђаву или паганску тврђаву, док се „qodesh“ у Библији употребљава једино да представља Божје светилиште.

У Данилу 11:31, „тврђава светилишта“ (град Рим) бива оскрнављена када Варвари и Вандали доносе ратовање у град Рим. „Мишице“ у том стиху отпочеле су с Хлодовехом 496. године и наставиле се све док папски Рим није у потпуности уздигнут 538. године, када су Остроготи протерани из града.

Пророчка линија од Акцијума простире се и изван 330. године. „Лађе из Хитима“ из 30. стиха означавају Вандале под Генсерихом, који су 455. године опљачкали Рим, означивши тиме пад Западног Рима. Потом се уздиже папски Рим, владајући од 538. до 1798. године; током 1260 година, све док Наполеонов генерал Бертије није задао „смртоносну рану“ заробљавањем Пија VI. Триста шездесет година паганског Рима, од 30. године пре Христа до 330. године, одражавају 1260 година папског Рима, при чему сваки од ова два периода започиње онда када падне трећа препрека (Египат, Остроготи).

Савремени „цар севера“ појављује се у 40. стиху. Године 1989, папство, тајно удружено са Регановим Сједињеним Државама (симболизованим као кола, лађе и коњаници), обара СССР, „цара југа“ (атеизам/комунизам). Стих 41 указује на то да папство осваја „славу земљу“ — претварајући протестантске Сједињене Државе у католичке Сједињене Државе — док стихови 42 и 43 показују да се Уједињене нације, представљене Египтом, предају троструком савезу који се састоји од Уједињених нација (аждаја), Ватикана (звери) и Сједињених Држава (лажног пророка), усмеравајући свет ка Армагедону. Стих 45 предсказује крај ове силе, „и никога да му помогне“; њена рана бива исцељена у четрдесет првом стиху, али њена судбина запечаћена је у четрдесет петом стиху.

Акцијум 31. године пре н. е. јесте жариште стихова 25 и 26, којима започиње 360-годишња владавина Рима из његове светилишно-утврђене тврђаве. Уз стих четрнаести као ограду, повест паганског Рима од стиха шеснаестог па до прелаза на папски Рим у стиху тридесет првом представља потпуну линију паганског Рима. Та линија је подељена на три дела. Стихови шеснаести до двадесет другог чине линију римске надмоћи над древним Израелом. Стихови двадесет трећи и двадесет четврти одређују то дело изградње царства којим се Рим служио освајајући посредством савеза и уговора у спрези са војном силом. Од стиха двадесет четвртог па до последњег израза у стиху тридесет првом протеже се дводелна линија која представља раздобље у којем се Рим узвисио, након чега је уследио пад.

„Одређено време“ јесте завршетак 360 година, у години 330. Стихови двадесет и седам до последњег израза у стиху тридесет и првом, који означава када је папска власт, представљена као гадост опустошења, била постављена на престо 538. године, јесу историја паганског Рима у оквиру раздобља од три стотине шездесет година врховне владавине, за којим потом следи двеста осам година постепеног пада.

Стога „време“ из двадесет четвртог стиха почиње 31. године пре Христа додавањем цара југа области цара севера, а завршава се 330. године поделом цара севера на исток и запад. Од 330. до 538. године пагански Рим се постепено распада. Различита пророчка поистовећења повезана с различитим корацима пропасти паганског Рима јесу пророчка сидра која омогућавају проучаваоцу пророштва да препозна Божју пророчку Реч. У испуњењу четрнаестог стиха једанаестог поглавља Књиге пророка Данила, Рим утврђује виђење, а један од начина на који чини управо то јесте кроз свој пад. Стих каже: „а и насилници између твога народа подигнуће се да утврде виђење; али ће пасти.“

Када Рим буде нападнут од стране китимских лађа, а потом нападне југ, то не беше ни као прво ни као потоње, јер се од тог места па надаље приказује пад римске силе. Прве четири трубе од седам труба из Откривења, које се налазе у осмом поглављу, нарочито описују четири главне силе које су на крају довеле Западни Рим до његовог окончања до 476. године. Виђење се утемељује када се разбојници твога народа узвисују и падају. Пророчко виђење је приказано на оквиру пада Рима. Западни пагански Рим падао је од 330. до 538. године. Папски Рим пао је 1798. године. У историји пете и шесте трубе, Источни Рим пао је под Османске Турке 1453. године. Та три пада део су виђења које се утемељује разбојницима твога народа.

У стиху стоји: „И насилници из твога народа узвисиће се да утврде виђење; али ће пасти.“ Од 31. године пре Христа до 330. године незнабожачки Рим се „узвисивао“ у својој превласти над светом. Од 330. до 538. године незнабожачки Рим је опадао да би припремио пут да се човек греха посади у храм Божји, проглашавајући себе за Бога. Од 538. до 1798. године папска сила се „узвисивала“, а 1798. године је пала. Од 31. године пре Христа до 330. године Западни Рим се „узвисивао“ тврдећи да је средиште Римског царства, а од 330. до 476. године је пао. Године 330. Константин је узвисио Цариград као средиште Источног Рима, а 1453. године Источни Рим је пао. Раздобља различитих представљања Рима, свако за себе, садрже период у којем се Рим узвисује, за којим следи период који приказује његов

пад, јер „насилници из твога народа узвисиће се да утврде виђење; али ће пасти.“

Јеврејска реч преведена као „разбојници“ боље се преводи као „разбијачи“, јер се то ближе подудара са основним значењем корена — пробити се кроз или нарушити — него строго „разбојници“ (што подразумева крађу). Тај израз указује на оне који разбијају границе, законе или завете, а не само да отимају добра. Рим је разбијач у библијском пророштву, иако је у четрнаестом стиху преведено као „разбојници“. У другој глави Данила Рим је гвоздено царство, а затим је у седмој глави и четврта звер такође Рим.

После тога видех у ноћним визијама, и гле, четврта звер, страшна и ужасна, и веома силна; и имаше велике гвоздене зубе; прождире, ломи у комаде, и остатак гази својим ногама; и беше различита од свих звери које беху пре ње; и имаше десет рогова. Данило 7:7.

Четврта звер — која је Рим — има „гвоздене“ зубе, јер је то исто оно четврто царство представљено као гвожђе у другој глави. У седмом стиху четврта звер, Рим, „ломи у комаде“, а када ломи у комаде, „гажаше остатак ногама својим“. Звер Рима јесте гвоздено царство, а својство ломљења у комаде и гажења остатка представља чин прогонства. Прогонство које је било нането древном Израилју било је „знак“.

И све ће ове клетве доћи на тебе, и гониће те, и стићи ће те, док не будеш истребљен; јер ниси послушао глас Господа Бога својега, да држиш заповести његове и уредбе његове које ти је заповедио. И оне ће бити на теби за знак и за чудо, и на семену твоме довека. Зато што ниси служио Господу Богу својему с радосћу и с весељем срца, при изобиљу свега; зато ћеш служити непријатељима својим, које ће Господ послати на тебе, у глади, и у жеђи, и у голотињи, и у оскудици свега; и метнуће ти јарам гвозден на врат, док те не истреби. Господ ће довести на тебе народ издалека, с краја земље, брз као што орао лети; народ чијега језика нећеш разумети; народ љута лица, који неће поштовати старца нити ће показати милост младоме. Поновљени закони 28:45–50.

Проклетства која су услед њихове побуне дошла на древни Израилј јесу „знак и чудо, и на семену твоме довека“. То проклетство требало је да дође на њих преко „народа жестока лица“. Звер са гвозденим зубима која у седмом поглављу „сатире и ломи, а остатак ногама гази“ јесте такође и четврто царство које проистиче из поделе Александровог царства, и као што је код Мојсија у Поновљеном закону, то царство је народ чији језик древни Израилј не би разумео. Царство Рима у осмом поглављу Данила јесте народ жестока лица и народ који говори другим језиком.

А то што је била сломљена, и што су на њено место настала четири, значи: четири ће царства устати из тога народа, али не у његовој сили. И у потоње време њихова царства, кад преступници наврше меру, устаће цар оштра лица и који разуме тајанствене изреке. Данило 8:22, 23.

„Разбојници (рушитељи) твога народа“ утврђују виђење; они се узвисују и падају. Четврто гвоздено царство било је пагански Рим, који је владао врховно када се узвисивао, али чији је коначни пад постао пророчка одлика која утврђује виђење. Они су рушитељи, јер гаже

Божји народ кроз прогонство.

Наставићемо ово проучавање у наредном чланку.